

gerne, naar man fra forskellig Side har villet tillægge Regeringens Hovedprogram en forholdsvis ringe Betydning, gøre opmærksom paa, at man indenfor de forskellige interesserede Erhverv selv har udtalt, at man lægger megen Vægt paa, at netop Regeringens Program paa dette Punkt bliver gennemført.

Hvad endelig det Angreb angaar, som det ærede Medlem Hr. Stauning nu rettede mod den tidligere Venstregering, vil jeg gøre opmærksom paa det faktiske Forhold, at det dog var under denne Venstregering, at Statens Udgifter blev bragt ned fra 600 til 400 Mill. Kr. Og med Hensyn til den Spekulation, som man nu ogsaa vil stikke Venstre i Skoene, er Forholdet dog det, at det netop var den Gang, det ærede Medlem selv var Minister, den fandt Sted, idet Om sætningen paa Københavns Børs de fire sidste Aar, før Venstre traadte til, i 1920, var 20 Milliarder, men tre Aar efter, at Venstre var traadt til, kun 2 Milliarder. Saaledes er de faktiske Forhold. Man kan dokumentere med faktiske, statistiske Oplysninger og med Begivenheder, som ingen her i Rigsdagen kan komme bort fra, at næsten alt det, det ærede Medlem fremkom med her, ikke var vejledende, men vildledende, en Forvrængning af, hvad der faktisk har fundet Sted i de senere Aar.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg fremsatte nogle Udtalelser, som forekom mig lidt uklare. Jeg skal derfor blot sige, at jeg naturligvis holder mig til den klare og ubetingede Tilslutning til Statsministerens Udtalelser.

Med Hensyn til den Dagsorden, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. P. Munch, skal jeg blot sige, at det Middel, der dér anbefales, ikke forekommer os at være det, vi trænger til i denne Situation. Derfor maa jeg anbefale at stemme imod denne Dagsorden. Og det samme gælder den af det ærede Medlem Hr. Willeesen stillede.

P. Munch: Saaledes som denne Debat er forløbet, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at fortsætte den; der kan neppe ventes noget Udbytte deraf. Jeg skal da indskrænke mig til at sige overfor den Dagsorden, som er stillet af den ærede Ordfører for Retspartiet, at det forekommer mig, at den virker noget besynderlig. Selve Forudsætningerne, som opstilles i den, er efter vor Mening gode og rigtige, og hvis Ministeriet kunde opfylde disse Forudsætninger, skulde vi ikke have noget imod at udtale den Tillid,

som Dagsordenen indeholder. Men gennem den højtærede Statsministers Udtalelser og hele Situationen er det jo aabenlyst, at Ministeriet aldeles ikke agter at opfylde de paagældende Forudsætninger, og det forekommer mig, at det vilde være noget urimeligt at vedtage en Tillidserklæring under en Forudsætning, som man ved ikke foreligger. Jeg vilde derfor ønske, at det ærede Parti vilde tage Dagsordenen tilbage. Vi vil i hvert Fald ikke deltage i den paagældende Afstemning.

Med Hensyn til den af Socialdemokratiet stillede Dagsorden har jeg allerede sagt, at vi ikke kan stemme for den. Vi vil afholde os fra at stemme over dette Forslag.

Til den højtærede Statsminister, der fra raadede vor Dagsorden, maa jeg have Lov at sige, at der ikke, saa vidt jeg kan se, i væsentlig Grad er bragt Klarhed over Regeringens Stilling ved den Diskussion, der har fundet Sted i Dag. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre gjorde en Bemærkning om, at Socialdemokratiet bevægede sig paa en saadan Maade, at det ligesom var i ustadig Ligevægt. Jeg skal ikke indlade mig paa denne Udtalelses Berettigelse, men jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at i en saadan Tilstand af usikker Ligevægt befinder den højtærede Regering og det højtærede Regeringsparti sig i den Situation, de i Øjeblikket staar i.

Fra Statsministerens Side blev der givet Tilsagn om paa to Punkter at foretage Skridt i en nær Fremtid, nemlig med Hensyn til Landmandsbanken og med Hensyn til Tilførsel af Kapital. Jeg kan udtale min Glæde derover, og naar Forslagene foreligger, vil vi selvfølgelig være rede til en fuldt saglig Forhandling derom. Derimod gav Statsministeren ikke noget Tilsagn om at bidrage til at tage op den Række af betydningsfulde Foranstaltninger, som efter vor Mening er fornødne, hvis man for Alvor skal imødegaa den nuværende Krise. Vi mener derfor vedblivende, at det er rigtigt at vende sig, om jeg saa maa sige, til Rigsdagen i Stedet for til den højtærede Regering og kun rette den Opfordring til Regeringen, at den foranlediger en samlet Overvejelse fra de forskellige Sider indenfor Rigsdagen af Mulighederne for at komme til Forstaaelse.

Overfor det Forslag, vi i den Henseende har stillet, har den højtærede Statsminister sagt, at han var enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Efter de forudgaaende Meningsudvekslinger kunde man fristes til at forbylde over, at en saa-